

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html> (дата звернення: 26.03.21).
2. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання. Енциклопедичне видання: навч.-метод. посібник. Київ: «Комп'ютер», 2007. 127 с.
3. Положення про дистанційну освіту: Закон України від 24.05.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення 15.04.21).
4. Про вищу освіту: Закон України: редакція від 25.09.2020, підстава – 849-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 15.04.21).
5. Яценко Г. Ю. Комунікативність в системі дистанційного навчання: фактори інтенсифікації: дис. ... канд. філос. наук: 09.00.10. Київ, 2009. 211 с.

Сороколита І. М., здобувачка 2-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій
спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМ РОЗВИТКОМ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ АВТОРСЬКОЇ ШКОЛИ

У Концепції педагогічної освіти визначено, що успішна професійна діяльність педагогічного працівника вимагає безперервного навчання в умовах динамічних змін та здатності адаптуватися до них. Професійний розвиток спрямований на реалізацію педагогічним працівником себе як особистості. Прагнення до самовдосконалення і самоосвіта є важливими чинниками професійного зростання педагога, що забезпечують розширення його фахових можливостей, пізнавальних інтересів та формування творчої індивідуальності. Ця діяльність, яка має бути постійною та систематичною, нерозривно пов'язана з професійним зростанням і підвищенням рівня педагогічної майстерності.

Для Нової української школи потрібні не лише вчителі з вищою освітою чи зразковим дипломом, а насамперед фахівці, які творчо мислять, генерують новаторські ідеї, уміють спілкуватися й працювати в команді, гнучкі й упевнені в собі. На цьому тлі виникають авторські школи з носіями реформаційних ідей щодо мети, шляхів і засобів навчання і виховання дітей, що спираються

на педагогічну рефлексію. Крім того, для розв'язання проблеми управління професійним розвитком учителів в умовах авторської школи в науці склалися відповідні передумови.

Аналіз актуальних досліджень дав змогу з'ясувати, що питання професійного розвитку вчителя в умовах авторської школи не знайшло широкого вивчення в українській науці і розглядається фрагментарно. Ця проблема є досить актуальною та потребує подальшого визначення єдиних підходів до її теоретичного обґрунтування.

Проведений аналіз науково-педагогічної літератури та емпіричних даних дозволив виокремити чотири організаційно-педагогічних умови.

Щодо першої умови – розробка й реалізація інноваційного проєкту, спрямованого на професійний розвиток учителів – визначено, що програма професійного розвитку вчителів – це засіб спрямування та інтеграції зусиль колективу на підвищення систематичного надання можливостей та досвіду професійного зростання і розвитку в професії; узагальнений довгостроковий план реалізації місії і досягнення мети колективом авторської школи. Упровадження цільової програми передбачає застосування нових підходів у роботі з педагогічним колективом, оскільки ефективне функціонування закладу освіти насамперед визначається ступенем професійного розвитку його педагогів.

Друга умова пов'язана із формуванням здатності педагогічного колективу до реалізації стратегії професійного розвитку вчителя. Підкреслимо, що під час формування здатності педагогічного колективу авторської школи до взаємодії в реалізації стратегії професійного розвитку вчителя виділяють основні компоненти, які неодмінно ведуть до змін в особистісній та професійній сферах кожного вчителя: становлення педагогічних команд, здатних до спільної діяльності в досягненні поставленої мети професійного розвитку вчителя; розвиток мотиваційної сфери педагогічного колективу авторської школи; просвіта вчителів.

Третя умова спрямована на формування сприятливого соціально-психологічного клімату в колективі. На першому, стратегічному (адміністративному), рівні керівник школи в конструктивній творчій взаємодії з педагогічним колективом як єдиною командою приймають стратегічні рішення та виконують функції, спрямовані на забезпечення ефективності професійного розвитку всіх педагогічних працівників авторської школи. На другому, тактичному (командному) рівні заступник директора під загальним керівництвом директора у творчій конструктивній взаємодії з членами педагогічного колективу декомпонують стратегічний план професійного розвитку педагогів школи, намічають основні завдання роботи на певний період (навчальний рік, квартал), визначають зміст та форми організаційно-педагогічної роботи для безперервного вдосконалення

фахової освіти і кваліфікації педагога. На третьому, наставницькому рівні управління реалізуються функції поточного планування в роботі закладу загальної середньої освіти та якісного виконання вчителями та іншими членами педагогічної команди запланованих дій. Функції взаємоконтролю, поточного контролю, аналітичні дії частково беруть на себе члени педагогічного колективу – наставники під загальним керівництвом директора школи. На четвертому, оперативному рівні структури управління педагога ухвалюють самостійні рішення щодо власного професійного розвитку, проводять самоаналіз та самокорекцію власної професійної діяльності.

Четверта умова реалізується через створення та втілення індивідуальної програми професійного розвитку педагогів, що формує індивідуальний стиль діяльності вчителя. Індивідуальна програма професійного розвитку педагогів в умовах авторської школи – це інструмент професійної діяльності, що забезпечує творчий підхід та детермінує індивідуальний, довгостроковий, послідовний, конструктивний, раціональний, концептуальний плани дій у постановці цілей та вирішенні поставлених завдань, який супроводжується постійним аналізом та моніторингом у процесі його реалізації та спрямований на досягнення акме.

Stepaniuk Joanna (PhD)

doktor nauk społecznych

Uniwersytet Warszawski

Państwowa Uczelnia im. Stefana Batorego w Skierniewicach,

POLSKA

University of Warsaw

Stefan Batory State University in Skierniewice;

POLAND

THE SCHOOL AS A LEARNING ORGANIZATION TOWARDS THE CHALLENGES OF TEACHING CULTURALLY DIFFERENT CHILDREN SZKOŁA JAKO ORGANIZACJA UCZĄCA SIĘ WOBEC WYZWAŃ KSZTAŁCENIA DZIECI ODMIENNYCH KULTUROWO

Modyfikowanie i doskonalenie polskiego systemu edukacji w kontekście społeczeństwa opartego na wiedzy powinno się odbywać z wykorzystaniem nowoczesnych koncepcji zarządzania, ukierunkowanych na przygotowywanie, przesyłanie i wykorzystanie zasobów wiedzy. Jedną z zasadniczych koncepcji, którą można wdrożyć w placówce oświatowej kształcącej dzieci odmienne kulturowo, jest koncepcja uczenia organizacyjnego i organizacji uczącej, która powstała w latach osiemdziesiątych XX wieku. Jej główne zasady wywodzą się z takich